

גיליון מס' 6

פרשת "מקץ"

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

ועל ידי הניגון של השמחה מגיע לשלמות עבודת השם יתברך". ועוד כתב בזוהר הקדוש דבר מדהים על הפסוק "עבדו את השם בשמחה", שהשמחה של היהודי בעולם הזה מושכת עליו שמחה אחרת מהעולמות העליונים, דהיינו, שהשמחה שלנו גורמת לשמחה בעולמות העליונים, וכשיש שמחה למעלה, מיד מושפעת בחזרה שמחה כפולה על היהודי מעולם האמת, ומוסיף בדבריו הנפלאים וכותב עוד כנגד השמחה והעצבות, יש את החיים ואת המוות, את הרע ואת הטוב, את גן העדן ואת הגהינום. בא רבי שמעון בר יוחאי ומלמדנו שהשמחה מביאה אחריה את החיים ואת הטוב, ולבסוף את גן עדן. ואילו העצבות, מביאה אחריה את הרע ואת המוות, וסופה להביא לגהינום, ואנחנו נצטוו "ובחרת בחיים". זכות מובטחת לעולם הבא.

במדרש תלפיות מובא גודל מעלת השמחה במילים ברורות ביותר: "כל מי ששמח כל ימיו, מורה הדבר על גודל בטחונו בקדוש ברוך הוא, ודי מידה זו לזכות לאדם לעולם הבא". רבינו יצחק לוריא אשכנזי עליו השלום, המכונה האר"י הקדוש, זכה למעלות רבות עד אין קץ, ואביא בפניכם קוראים יקרים מקצת שבחיו שנאמרו על ידי תלמידיו ר' חיים ויטאל ע"ה בהקדמתו לספר עץ החיים וזו לשונו: "עיני ראו ולא זר דברים מבהילים שלא נראו מימות רבי שמעון בר יוחאי, היה יודע במשנה ובגמרא אגדות ומדרשים בכמה פנים, בפשט, רמז, דרש וסוד, וממעשה בראשית (סוד בריאת העולם), ומעשה מרכבה (סוד כסא הכבוד), בשיחת עופות, ובשיחת דקלים ואילנות ועשבים, ובסוד אבן מקיר תזעק (שהיה מבין סוד הגלגול בדומם), והיה מדבר עם רוחות מהגלגל לים, והיה מביא נשמת אדם בעודו חי, ומדבר עמו כל צרכו ואחר כך מחזירו, והיה רואה נשמות בעת צאתם מהגוף, ובבתי הקברות, ובהעלותם כל ערב שבת לגן עדן, היה מדבר עם נשמת הצדיקים שהם בעולם הבא, והיו מגלים לו רזי תורה". ועוד מאריך שם בשבחיו הנפלאים. וכאן מגיע דבר מפתיע ביותר. כל אחד שואל את עצמו - איך אפשר להגיע למעלות כל כך נשגבות? איך אדם ילוד אשה יכול להגיע לכאלו דרגות? כמובן שאין אנו יכולים להסביר זאת... אבל התשובה לזה כבר נכתבה ע"י אחד מן החכמים בתקופת דור דעו, דורם של רבנו האר"י ז"ל ומרן הבית יוסף, והוא הגאון רבי אלעזר אזכרי בהקדמת ספרו "החרדים" (התנאי הרביעי): "כך גילה הארי הקדוש לאיש סודו - שכל מה שהשיג שנפתחו לו שערי חכמה ורוח הקודש בשכר שהיה שמח בעשיית כל מצווה שמחה גדולה לאין תכלית, וזהו שכתוב "תחת אשר לא עבדת את השם אלוקיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל". וכך כתב מרן החיד"א בספרו מורה באצבע: "שכל מעלות האר"י הקדוש הגיעו לו בזכות השמחה הגדולה שהיה מקיים בה את המצוות".

שבת שלום

מי מאיתנו לא רוצה שהשכינה תשרה עליו, שהרי השכינה הקדושה מביאה עמה את כל הברכות שבתורה, ויותר מזה, מביאה לאדם את ההרגשה הנפלאה ביותר עלי אדמות, והיא קרבת השם יתברך, ובוודאי שתלמידי החכמים שביניכם היו רוצים לזכות לכוון לאמיתתה של תורה, ואם חשבונו לעצמנו שמספיק לנו לימוד התורה ומעשים טובים כדי להגיע למדרגות גבוהות, באה הגמרא ומלמדת אותנו, אם אין שמחה, אין שכינה, לעולם לא נוכל להגיע למעלות גבוהות בקרבת השם יתברך, אם לא נהיה בשמחה אמיתית. יעקב אבינו עליו השלום היה קדוש וצדיק בדרגות שהם למעלה מהשגתנו, עד שאמרו עליו חז"ל (מדרש רבה פרשת וישלח פרשה עו) שהיה בחיר שבאבות, וזכה לשנים עשר שבטי י-ה, שלא יצא פסול בזרעו, ושכינה היתה שורה עליו תמיד. עד - שנלקח ממנו בנו אהובו יוסף הצדיק - ומאז היה בצער גדול, ולכן נסתלקה ממנו השכינה למשך עשרים ושתיים שנים, עד שפגש את יוסף, וכשפגש את יוסף נאמר (בראשית מו, כז) "ותחי רוח יעקב אביהם", שחזרה אליו רוח הקודש.

בואו ונתבונן יחדיו -

האם בשנים הללו המשיך יעקב בצדקותו? בוודאי! האם עדיין היה עמל בתורה? אין שום ספק! ובוודאי שעדיין עסק בגמילות חסדים. אם כן - מדוע נסתלקה שכינה ממנו? רק משום דבר אחד שהיה חסר לו באותו הזמן - והוא **השמחה!!!**

והדברים מבהילים...

אנחנו יכולים לעשות כל שביכולתנו לעבודת הבורא יתברך, ולהתאמץ במעשים טובים, אבל בלי לשמוח בהם, לא נגיע לתכלית לעולם. בירושלמי במסכת סוכה (פ"ה ה"א), מביאה הגמרא על הפסוק (ישעיה יב, ג) "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", למה נקראת בית השואבה? שמשם שואבים רוח הקודש, וכן הנביא יונה, שהיה מעולי הרגל ומחמת השמחה שהיתה בו בבית המקדש, שרתה עליו רוח הקודש, ללמדך שאין רוח הקודש שורה אלא על לב שמח, ודבר זה נלמד מהפסוק "והיה כנגן המנגן, ותחי עליו יד השם". מי מאיתנו לא היה רוצה להרגיש פעם בחיים רוח הקודש, והנה לכם הדרך להשיג את זה. מאמרים רבים נאמרו בזוהר הקדוש בשבח מידת השמחה, ובגנות מידת העצבות, ואביא בפניכם מעט מהם (בפרשת וישב דף בע"ב) ואעתיק את לשון קודשו של רשב"י בלשון הקודש: "ראינו ששכינה אינה שורה במקום שיש בו עצבות, אלא רק במקום שיש בו חדווה, כמו שאמר הפסוק "ויהי כנגן המנגן וכו'", וכך היה עם יעקב אבינו, שהסתלקה ממנו השכינה, עד ששמע שיוסף חי, ומיד "ותחי רוח יעקב אביהם", וכן כתוב "עבדו את השם בשמחה ובאור לפניו ברננה" (תהלים ק, ב), ללמדך שאין עבודת השם, אלא מתוך שמחה,

זמני כניסה ויציאת השבת

ת"א	י-ם	חיפה	ב"ש
16:17	15:56	16:04	16:19
17:08	17:11	17:04	17:11
17:38	17:42	17:34	17:43
כניסה:			
יציאה:			
ר"ת:			

להצלחת

ידידנו מאיר כהן ומשפחתו

לעילוי נשמת

שירה בת רוניה

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת\ לברכה\ רפואה\ הצלחה בטל: 03-8000770

הנהגות מרן רבינו עובדיה יוסף צוק"ל

סיפר מרן הראשון לציון הרב יצחק יוסף כי לפני כחמישים שנה כאשר מרן רבינו עובדיה יוסף גר ברחוב אלקנה, סמוך לביתו היתה ישיבת טשעבין והנה בליל שבת בשעה שתים בלילה באו שני בחורים מהישיבה לשאול שאלה את הרב, טיפסו על הגדר וראו דרך החלון שהרב עדיין לומד, באו ודפקו בדלת, כשפרשו את השאלה בפני מרן התברר שהבחור התורן שהיה ממונה על סיר החמין לא היה לו יראת שמים ובאמצע הלילה כשראה שנגמרו המים בסיר החמין מילא ספל מהברז ושפך לתוך הסיר, והנה אחד הבחורים תפס אותו על חם ואמר לו שמתכוין הוא להודיע בבוקר לכולם שאסור לאכול את החמין שהרי המים שבסיר התבשלו בשבת באיסור, שאל אותו מרן כמה מים שפכת לתוך החמין? ענה הבחור ספל אחד בתוך סיר גדול של ישיבה, הרב שיער ויצא לו שיש פי שישים כנגד המים, אמר להם, המים שהתבשלו באיסור בטלים בשישים ומותר לאכול את החמין ולכן אין צורך לספר לבחורים על מה שקרה, לימים מספר הרב יצחק כשכתבתי בילקוט יוסף את הדין הזה והבאתי ראיות להתיר, מרן כעס ואמר למה לא הבאת את ה"זית רענן" שהתיר גם כן, הרבנית ע"ה נבהלה ורצה מהמטבח ואמרה למרן, מה אתה רוצה ממנו לא כולם כמוך, אז מה אם הוא לא הביא את הזית רענן? מרן קם והביא לי את הספר והראה לי, מרן הקפיד לפתוח כל ספר שמדבר בנושא ואמר מי שפותח ספרים יודע יותר וודאי מועיל לו בפסיקת ההלכה,

שאלות ותשובות ממורנו הרה"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה: אני מוכר מקררים ומי שמשלם לי במזומן אני עושה לו הנחה, והעירו לי שיש בזה עניין של ריבית, האם הם צודקים? ואם כן כיצד עלי לנהוג?
תשובה: בספר מלוה ה' להרה"ג ר' משה לוי זצ"ל כתב שאם עושה הנחה מהמחיר המקובל במזומן, ובתשלומים משלם את המחיר הרגיל מותר ואין בזה משום ריבית. **שאלה:** אם אני יודע שהמוכר מוחזק בסחורתו שהיא גנובה האם מותר לקנות שם?
תשובה: בשו"ע פסק שאסור לקנות מהגנב, משום לפני עיוור לא תתן מכשול. **שאלה:** האם מותר להשתמש ללא רשות בחפצי מצווה כגון תפילין וכד'?
תשובה: בסתם חפצי מצווה שאינם מתבלים בשעת השימוש מותר, דניחא ליה לאיניש וכו'.
שאלה: ביצעתי קניה מחו"ל ממוכר גוי, והחברה מתחייבת שהמוצר מגיע תוך 40 יום. לאחר 40 יום המוצר לא הגיע, פניתי לחברה בטענה שהמוצר לא הגיע, והודיעו לי ששולחים לי מוצר חדש. לבסוף הגיעו אלי 2 המוצרים. האם אני צריך להחזיר אחד מהם? או במקרה שהחברה החזירה לי את הכסף שעלה המוצר, האם אני צריך להחזיר להם את הכסף?
תשובה: בשו"ע חושן משפט (סי' שנח"ס ס"א) כתב הרמ"א שטעות הגוי מותרת, ויש אומרים שאפילו להטעותו מותר. ויש מחמירים בלהטעותו. ובנידון דידן נראה שלא הטעהו בכוונה, ולכולי עלמא מותר להשתמש, ואין צריך להחזיר את הכסף או את המוצר. מכל מקום אם רוצה לקדש שם שמיים, מצווה להחזיר. כמו שכתב שם באר הגולה.
שאלה: האם מותר לצרוב דיסק שקניתי? ומה הדין להוריד מהאינטרנט (מוגן) שירים או שיעורים שיש עליהם זכויות יוצרים?
תשובה: לגבי דיסקים נחלקו האחרונים. ולכתחילה עדיף להחמיר. ולעניין הורדה מהאינטרנט מותר שנחשב כזוטו של ים, שהבעלים נתייחס מהדבר.
שאלה: האם מותר להעביר תוכנות יקרות בחינם, או למוכרם (התוכנות שייכות לגוי)?
תשובה: בתוכנות של גויים אפשר להקל, שהרי זה כמפקיע הלוואתו דשרי.
שאלה: האם מותר לומר למישהו בחנות, שהמוצר בחנות אחרת זול יותר, והאם יש הבדל אם זה בחנות או מחוצה לה?
תשובה: נראה שמותר ליומר שאפשר להשיג המוצר במחיר זול יותר, משום השבת אבידה.

אקטואליה בפרשה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

חנוכה – המאבק בתרבות יון
חתן צעיר שהגיע יום ההולדת של אשתו החליט להפתיע את רעייתו במתנה מקורית. כשחזר לביתו בערב המתנה רעייתו בצפייה לקבלת מתנת יום ההולדת כאשר בעיניה ערכה של המתנה משקף את הערכתה בעיניו. אם זה **תכשיט יקר** כנראה היא יקרה בעיניו. ואם זה **פרח ורד עם קוץ**, אז כנראה שהיא..... המתנה הגיעה והיא התירה בזריזות את הסרט, קרעה את העטיפה, פתחה את הקופסא. ומה ראתה? **מקדחה!!!!!!** ההלם היה מוחלט, אך אז צדה עיניה את פתק הברכה, ושם היה כתוב, **"לאשתי היקרה מזל טוב ליום הולדתך"**. נכון שתמיד רצית שאקדח, אתלה, ואשפץ את הבית, אך לא היה לנו מקדחה. כעת זה נגמר! מהיום מה שתחפצי אעשה מיד!!! **"מזל טוב מבעלך"**. היא מיד הבינה עם מי יש לה עסק, חייכה, ואמרה תודה על המתנה. וכך חלפו מס' חודשים והנה הגיע יום ההולדת שלו.... כעת הוא היה בדריכות מה תקנה לו רעייתו מתנה, ולהפתעתו הרבה קיבל... קופסת תכשיטים. ההלם היה מוחלט, ואז צדה עינו את פתק הברכה. **"לבעלי היקר מזל טוב"**. נכון תמיד הפריעה לך שהתכשיטים שלי זרוקים בארון, מהיום זה נגמר רכשתי קופסת תכשיטים שלא יפריעו לך התכשיטים המפוזרים". המסר היה ברור. והסיפור אמיתי. אהבה אין פירושה לתת לשני מה שאני רוצה אלה מה שהשני צריך. בכך יוצרים אחדות ואהבה. ולכן אהבה בגמטריה 13 בדומה למילה אחד שאף היא ערכה המספר 13. כי אהבה פירושה אחדות. וכעת נוכל להבין הבנה פנימית יותר של חג החנוכה הנביא זכריה מתאר את המאבק בין עם ישראל ליון בהגדרה ייחודית. **"כי דרכת לי יהודה קשת מלאתי אפרים" ועורתי בנין ציון על בנין יון** (זכריה ט'. יג'). בעיניי הנביא המאבק מול יון איננו החשמונאים מול יון. אלה בני ציון מול בני יון. מה מסמל עניין ציון מה מסמלים יון? **"כי מציון תצא תורה, ודבר ה' מ-ים"** ציון זה נקודת קודש הקודשים, ע"פ הזוה"ק - קודש הקודשים נקרא בשם נקודת ציון. קה"ק כידוע סימל את המערכות החיבור בין העליונים לתחתונים מצד אחד הארון היה דבר גשמי אך מצד שני מקום הארון אינו מן המידיה. (מגילה י:) כמו המערכת הרוחנית שאין לה מרחב מקום,

וממילא אינה מוגבלת תחת ציר הזמן. יון מסמלים את ההיפך הגמור - יון ניתקו לגמרי את המערכת הגשמית מהרוחנית - וביתר דיוק - כלל לא הכירו במערכת הרוחנית. אשר על כן - מבאר המהר"ל - יון בגימטריה 66 וכן גלגל בגימטריה 66 כי הגלגל מסמל על מערכת סגורה שהראש והסוף קשורים יחד, כך יון טענו שהיקום הנראה לעין הוא כל הבריאה ואין בה שום מערכת רוחנית. בפועל יון הצליחה לטמא את היכל שהוא בגימטריה 65, ולכן מי שיכול היה לגבור עליהם היו הכהנים בלבד. כהן בגימטריה 75, (שזהו הגימטריה של ההיכל בצירוף ניקוד הצירה תחת האות ה'). כעת נבין למה הברכה של חנוכה מורכבת מ-13 תיבות ברוך אתה ה' אלו קינו מלך העולם אשר קידשנו במצוותיו וציוונו להדליק נר חנוכה. = 13 וכן הברכה השניה, ברוך אתה ה' אלו קינו מלך העולם שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה = 13 והיונים פרצו 13 פרצות בהיכל, וכאשר נצחום החשמונאים תקנו שכל מי שעובר ליד פרצה זו עליו להשתחוות ולהודות על הנס הנעשה לאבותינו. (מידות פ"ב מ"ג). הרעיון הוא אחד עם ישראל מסמל את האחדות בין המערכת הגשמית לרוחנית יון רצו לבטל זאת ולכן דווקא בהיכל פרצו את הפרצות לסמל שאין מערכת עליונה חלילה. וע"ז מפרש רש"י בשרי השירים (ב.ד.) על הפסוק **"הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה"** הכוונה כאן לבית המקדש, הבית המקדש, המובדל, והמופרש לקשר בין השכינה לעם ישראל ונקרא בשם אהבה שזה בגימטריה 13. מעניין לציין שבמהלך עבודת יו"כ יצאה בת קול ובשרה שנצחו בני החשמונאים את יון באנטיוכיה. (סוטה לג.) יו"כ זהו יום האיחוד בין עם ישראל לבורא עולם. ולכן הנס נעשה 8 ימים שכידוע צורתה הגרפית של הספרה 8 היא שני עיגולים זה ע"ג זה. אין זה כמו הגלגל של יון שסגור על המערכת הגשמית אלה כצורת ה - 8 שהמערכת הגשמית מושפעת מהמערכת הגבוה ממנה, היא המערכת הרוחנית. חנוכה זהו הזמן המסמל את קשר החיבור ואהבה בין עם ישראל לבורא עולם ע"י עסק ועמל התורה. **שבת שלום**

לאשת חיל

שנטמיע זאת בליבנו יהיה לכולנו קל יותר להתמודד, קל יותר להודות על הדברים הקטנים שבחיים. על היומיום השגרת. במרוץ החיים ניתן לשכוח שיש מנהל, שהאבא הרחמן שמנהל את כל העולם שאין עשב שגדל אם לא מלאך מכהו ואומר לו "גדל", ואין טיפת גשם הנוגעת בחברתה. ה' שמנהיג את העולם בדיוקנות מוחלטת מנתב גם אותנו באהבה עצומה ובחום אבהי. השמחה מאוד עיקרית וחשובה בעבודת האישה, צריך להתחזק בשמחה דווקא על ידי האמונה שיש דואג ומסדר כל פרט ופרט בהשגחה מדויקת. הרבה יותר קל להיות שמחה, רגועה ומודה. מאוד חשוב לחפש מה טוב ב', כל אחת תאמר לעצמה את החיובי בה, תגדיל את המידות והמעשים הטובים שבה מתוך ענווה כמובן שהכל מאת ה' ובלעדיו אין כלום. דרך זו מלמדת אותנו להסתכל כלפי כל העולם דרך חצי הכוס המלאה ולא חלילה להפך. כך נוכל לראות את מעשיו הטובים של הבעל או הילדים ולא רק את מעשיהם הפחות נעימים. נוכל להתמקד בעין טובה על עצמנו ומיד זה משפיע על כל הסובבים אותנו. גם באדם עם הרבה חסרונות תמיד ניתן למצוא את הטוב – אם רק רוצים. גם בסיטואציה שנראית שחורה ניתן תמיד למצוא את הנקודה הלבנה שיכולה דווקא להאיר על כל החושך.. להגדיל עם זוכות מגדלת את החיובי בנו, בזולת ובכל מצב. להשתדל למייד לדון לכף זכות את האחר, שכן גם אם עשה מעשה לא טוב ברגע שבאופן תמידי נתרגל להסתכל על תכונותיו החיוביות אזי גם שיטעה נדון אותו לזכות ולא לחובה ובכך נזכה לשלום בבית ולשמחה תמידית.. אכ"ר ! שבת שלום

"כל עוד הנר דולק אפשר לתקן" – כל עוד ה' מחיה אותנו סימן שיש לנו תפקיד חשוב בעולם. שבלעדינו העולם לא יוכל להתקיים. התפקיד של כל אחת הוא ייחודי ומהותי, השכנה לא יכולה לעשות את התיקון שלי בעולם. המעלה הגדולה היא לשמוח בתפקיד, לשמוח בשליחות שה' נתן לי. גם אם לעיתים נראה כי התפקיד הזה "גדול עליי" או הניסיונות האלה בטעות הגיעו אליי – חייבים לזכור כי הכול מדויק ומדוקדק. אין טעויות לאבא שבשמיים, כל אחת עם החבילה המדויקת בעבורה. ויותר מכך – זה הכי טוב עבורך ! בורא כל העולם מחיה כל אחת לתפקיד המיוחד שלה בעולם ונותן את הכלים והעוזרים המיוחדים לכך מתוך אהבה אינסופית ולכן כל הקשיים והניסיונות הם רק לטובה ומקברים לתכלית. תמיד נזכור שאם היה מקום לשפר ה' הוא הראשון שהיה עושה זאת, הקב"ה נותן לנו את הטוב ביותר עבורנו ואם היה משהו טוב יותר – זה היה קורה. אין מישוה שחפץ בטובתנו יותר מאבא שלנו ! אם נקבל טפיחה גסה על השכם באוטובוס ונסתובב בעצבים ובהרגשה של "מי זה שהעז לתת לי מכה?" ופתאום נראה שזה אבא שלנו או חבר ילדות קרוב, מיד ארשת הפנים תשתנה וחיוך יעלה על השפתיים גם אם זה כאב. כי סתירה מאוהב גם אם היא כואבת יודעים שזה מאהבה ! כך נסתכל לבורא עולם ונאמר שאני יודעים שהכול לטובתנו, לא רק בסטקרים. ה' כל כך אוהב אותנו ואומר ללב שלנו לפעם רגע רגע זה סימן שיש לנוחות שלנו חשיבות כה גדולה ומנהל אותנו מתוך אהבה אמיתית שלא ניתן לתאר במילים. הבעל שלי הוא הכי טוב בשבילי, הילדים שלי הם הכי טובים עבורי וגם הניסיונות והמהמורות בחיים הם התפאורה הטובה והיפה ביותר עבורי בדיוק. ברגע

פנינים מהפרשה

וַיְהִי מִקֵּץ שָׁנָתִים יָמִים וּפְרָעָה חָלַם (מא-א)
כותב המדרש רבה אשרי הגבר אשר שם ה' מבטחו, זה יוסף, ולא פנה אל רהבים, שבשביל שאמר לשר המשקים "זכרתי והזכרתני" נוספו לו שתי שנים, מסביר בית הלוי, לכאורה הרי המדרש סותר את עצמו שבתחילה הוא קורא ליוסף "גבר אשר שם ה' מבטחו" ואחר כך הוא אומר, כי יוסף נענש על ששם מבטחו בשר המשקים ? אלא באמת מה חטא הוא זה שהשתדל יוסף אצל שר המשקים להשיג ממנו טובה, הלא חייב אדם לעשות כל אשר בידו כשהוא נתון בצרה, ואין זו כלל סתירה לביטחון ? אך מכאן ראה שיוסף היה כל כך מופלג במידת הביטחון, עד שלעולם לא רצה בשום השתדלות של בשר ודם, כי אם שם כל מבטחו בהשם יתברך, לפיכך הוא עצמו ראה את הדבר לחטא מה שהשתדל אצל בשר ודם וקיבל עונש על עצמו, ואם כן הרי עצם הדבר שבשביל שאמר לשר המשקים זכרתי והזכרתני נתוספו לו שתי שנים שהשתדלות כזו המותרת לכל אדם נחשבה לחטא לגביו, מוכיח בראיה ברורה שיוסף היה ה"גבר אשר שם ה' מבטחו" שמדרגת הביטחון שלו היתה כל כך גבוה, עד שכל השתדלות קלה אצל בשר ודם נחשבה לו לחטא ונענש על כך

וַעֲתָה יֵרָא פְרָעָה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם (מא-ג)
מקשים המפרשים, הלא פרעה קרא אותו רק לפתור את החלום ולא לתת עצות, ומה ראה יוסף לתת עצות? ברם הלא נאמר במשנה "בפסח נדון על התבואה" והחלום היה בליל ראש השנה "בראש השנה יצא יוסף מבית האסורים" אם כן הלא היה מקום לשאול את יוסף, אם אמנם מן השמים רצו להראות לפרעה כי עתידות לבוא שנות רעב הלא היו צריכים להראות זאת בפסח, שאז דנים את התבואה ולמה זה חל הדבר בראש השנה? לפיכך הוסיף יוסף ואמר, כי היות ויצטרך פרעה לבחור לו "איש נבון וחכם" כדי למשוך על מצרים, הרי כבר מדובר כאן בעלילתו של אדם לגדולה, וזה שפיר שייך לראש השנה, שאז דנים את בני האדם "כל באי עולם עוברין לפניו כבני מרון"

הָלוֹא אֲמַרְתִּי אֲלֵיכֶם לֵאמֹר אֶל תַּחֲטֹא בְּלֵד (מב-ב)

כל אשר עשה לכם לא עשה מתוך כוונה להרע לכם, כי אם רק מעשי ילדות היו אלה ולא היה טעם לראותו כרודף הראוי לעונש, לפיכך גם דמו הנה נדרש.

סיפור לשבת

הרב המשיך בשלו בנסיעה אל תוך המדבר בערך כשלושים קילומטר עד שהדרך חזרה כבר לא הייתה כ"כ באופק. האברך כבר התחיל להילחץ וניסה את מזלו "הרב אני לא כ"כ מבין מה מטרת הנסיעה אולי הרב יסביר קצת על הסגולה?", הרב עצר את הרכב באמצע המדבר "תראה האמת שאין כ"כ מה להסביר, הגענו אתה יכול לרדת", הוא אמר לאברך שניסה למצוא איזה אות חיים בין החולות והשיממון, "רגע הרב מה צריך לעשות, מה הסגולה?", ענה לו הרב פינקוס "כעת השעה שנים עשרה וחצי בלילה, אני אגיע בשלוש וחצי לאסוף אותך.. יש לך שלוש שעות לבכות ולצעוק... כאן אף אחד לא שומע אותך רק השם יתברך, תתפלל אליו, תבכה תצעק ותתחנן." הרב נסע משם. הרב שכטר הרים את קולו לפני הבחורים, תפילה כזאת לא חוזרת, אדם שצועק אל השם יתברך, ורק אל השם אין מחיצה בעולם שיכולה לעכב, התוצאה היא מיידית, תשעה חודשים לאחר "הסגולה" של הרב פינקוס, נולד ליהודי הזה בן זכר של קיימא. והתופעה המעניינת בסיפור הזה, אמר הרב שכטר לרב לוינשטיין, שכיצאתי מהשיבה ניגש אלי אחד הבחורים ואמר לי, "הרב הסיפור שסיפרת אמת, כבוד הרב אני אותו הבן..."

סיפור הרב יעקב שכטר שליט"א לרב שלמה לוינשטיין שליט"א, כי פעם אחת הזמינו אותו בפורים לשיבה מסוימת, כדי לחזק את הבחורים בדברי תורה. הרב התחיל בדרשה מאוד מעניינת, ובין הדברים סיפר להם סיפור מיוחד. בקהילת אופקים, בתקופת כהונתו של הגאון הגדול הרב שמשון פינקוס זצ"ל כמרא דאתרא, התגורר שם אברך שכבר הרבה שנים מצפה שיהיה לו מישוה שיקרא לו אבא. השנים חלפו, אך ללא שום ישועה. צערו של אותו אברך הלך וגדל, הוא ניסה כל סגולה אפשרית שקיימת, אך כלום לא עזר. ניצנוצי יאוש כבר החלו לבצבץ. באחד הימים נקש אותו אברך בדלתו של הרב פינקוס ושפך את מר ליבו, הרב הקשיב בכובד ראש ואמר לאותו אברך, "תראה, ישנה סגולה אחת שאני בטוח שעדיין לא ניסית, והיא תמיד עובדת, אך כעת, אבקש את סליחתך כי אין לי כ"כ זמן, תחזור בחצות הלילה ואני יגיד לך בדיוק מה צריך לעשות". בחצות בדיוק על השעון נקש אותו אברך על דלתו של הרב. הרב פינקוס הוביל אותו אל רכבו, וכששניהם התיישבו החל הרב לנסוע. האברך לא כ"כ הבין מה מטרת הרב בנסיעה זו, וניסה לרחרח, "כבוד הרב לגבי הסגולה...", "עוד רגע צדיק", קטע אותו הרב. הרכב דהר לכיוון באר שבע, משם לכיוון ירוחם, והנה פנייה מפתיעה אל תוך מדבר,

חנוכה

ילדים באור הנר

בהפטרה של שבת חנוכה קוראים בנבואת הנביא זכריה בה מתואר את נרות המנורה בבית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו. אך בתוך תיאור נפלא זה ישנו אירוע תמוה ביותר, "ויראני את יהושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך ה' והשטן עומד על ימנו לשיטנו", יהושע באותו המעמד מתואר כשעומד בבגדים צואים. והשטן מקטרג על יהושע הכהן הגדול, אך הקב"ה גוער בו ומציג את יהושע הכהן הגדול כ"אוד מוצל מאש"!!!!

מה פשר העניין?

מתחת לפסוקים שתומכים אלו מסתתר סיפור מדהים עם מסר ייחודי! בזמן חורבן בית המקדש הראשון התנהל קרב איתנים ברחבת בית המקדש בניסיון נושא מצד הכהנים למנוע את חורבנו של ביהמ"ק, אך משמים גזרו אחרת והאויב השתלט על בית האלוקים ושרפוהו באש, במעמד זה טיפסו על גגו הבוער של ההיכל 80,000 אלף כוהנים!!!! והשליכו את עצמם לאש הבוררת!!! אף אחד לא ניצל, למעט כהן אחד בשם יהושע הכה"ג שאף הוא השליך עצמו ללהבות ואז... קרה הנס, האש לא שלטה בכה"ג והוא שרד את החורבן הנורא. לכן הנביא מתאר אותו כאוד מוצל מאש – אש החורבן, בה נשרפו 80,000 אלף מאחיו הכוהנים. (ירושלמי תענית כה.) אך מסתבר שהעניין לא נגמר. באותו הזמן – מספרת הגמ' – (בבלי סנהדרין צג.) היו שני נביאי שקר בעם ישראל, האחד נקרא בשם אחאב. והשני צדקיה. השניים הללו היו מציגים עצמם כצדיקים ומנבאים בשקר בשם ה' שכביכול דורש מנשות השרים להישמע לשני הנביאים הללו לחטוא בגילוי עריות!!!! הקב"ה כעס מאוד על התרמית ועל חילול ה' הנורא שיצא מכך, ולכן הודיע ע"י ירמיהו הנביא שסופם של השניים יהיה רע ומר, "עתיד נבוכדנאצר מלך בבל לשורפם באש". הסיפור ממשיך לצבור תאוצה, כאשר פונים השניים כביכול בדבר ה' לבתו של נבוכדנאצר להישמע להם לגילוי עריות!!! בשלב הזה מתערב נבוכדנאצר שקצת הכיר את נביאי ה' האמיתיים, ואמר לשני המתחזים – "ידוע לי שאלוקי ישראל שונא זימה", והנה אתם באים בשמו ואומרים שזה רצונו? אמרו לו השניים בחוצפתם, "אנחנו נביאי האמת, ואלו שאמרו לך הם נביאי השקר". נבוכדנאצר לא התבלבל אמר להם "את חנניה מישאל ועזריה, כבר בדקתי שהם נביאי אמת בכך שזרקתם לאש ונצלו. אם אתם טוענים

שאתם נביאי אמת, אבדוק גם אתכם, ונראה, אם תושלכו לאש ותנצלו סימן שנביאי אמת אתם". השניים הבינו מיד לאיזו פינה בעיתית נכנסו, אך מיד התעשתו ואמרו לנבוכדנאצר "הם היו שלושה לכן נצלו, אנחנו רק שניים, אין לנו מספיק זכויות להינצל". נבוכדנאצר פתר להם את הבעיה כהרף עין. "תביאו משהו שלישי שנזרקו אותו אתכם, וכך תוכלו לעמוד במבחן האש". בשלב הזה נזכרו השניים שיש כהן צדיק אחד שכבר הושלך לאש וניצל, הלו הוא יהושע הכהן הגדול. אם יושלך עימם, הם ינצלו בזכותו. וכך יערימו על המלך. מיד זומן יהושע הכהן הגדול אל המלך, ושלושתם הושלכו לאש. בנקודה זו התקיימה נבואת ירמיהו, כאשר שני הרשעים הללו נשרפו באש כדבר ה'. ואילו יהושע הכה"ג יצא ללא פגע. אך עם נזק קטן. והוא שבגדיו נחרכו קמעה באש. וזוהי הסיבה השנייה שבעטיה נקרא "אוד מוצל מאש". וזוהי הסיבה שבחזון הנבואה נראה לבוש "בגדים צואים". אך מהי הסיבה האמיתית שנחרכו בגדיו? מבארת הגמ' – דבר מדהים. שמשמים נתבע, מדוע ילדיו נשאו נשים שאינם ראויות לכהונה, ויהושע הכ"ג לא מיחה בהם. ולכן נתפס על עוונם. חשוב לציין: שמיד אחרי אירוע זה בניו תיקנו את הטעות, ומיד נראה בחזון הנבואה "בבגדי מחלצות" תחת הבגדים הצואים. המסר הנפלא בסיפור זה, דווקא בחנוכה – מפני שחנוכה נקרא חג החינוך. ע"ש חנוכת המזבח חינוך פירושו התחלה

וכך גם ילדינו הם פיקדון טהור בידינו, לחנך אותם לדרך ה', שבבוא העת יפרסו כנפיים לחיים משלהם, יהיה בהם את העוז והיכולת להתעלות מעלה מעלה בעבודת ה'. איך עושים זאת? כמו בחנוכה – חושך לא מגרשים עם מקלות, אלא עם אור. כך גם בעבודת ה', יש להאיר, לעודד, לפרגן, ולהעצים את הנקודות החיוביות בנפש ילדנו, והפלא המדהים, שהחושך יעלם מאליהם. ובפרט בדור עקבתא דמשיחא כשהרחוב מציע הנאות ותאוות בלי שום אידיאולוגיה. אנו כהורים חייבים לתת לנוער הנאה בלימוד כנגד הנאות החולין, הריקות. שאיפות לעבודת ה' כנגד תאוות גשמיות ועם הרבה אהבה, אור, ו'תפילה'. נחנך בעז"ה דור נוסף, בשרשרת הדורות המפוארת – לעבודת ה' חנוכה שמח ושבת שלום

במוצאי שבת הזה זה קורה...

מסיבת חנוכה המרכזית וסעודה כיד המלך

במעמד:

הראשון לציון הרב הגאון **אליהו בקשי דורון** שליט"א
הרה"ג הרב **דוד יוסף** שליט"א, חבר מועצת חכמי התורה
הרה"ג הרב **יגאל כהן** שליט"א, ראש המוסדות
הרה"ג הרב **משה אפרת** שליט"א, ראש הכולל
הרב **חנוך זייברט** – ראש עיריית בני ברק
ועוד רבנים חשובים ואישי ציבור

שתערך אי"ה במוצאי שבת פרשת "מקץ"
ל' בכסלו התשע"ו (12/12/15 למינים) בשעה: 19:30
באולמי "ארמונות חן" המפוארים רח' שלמה המלך 29 בני ברק

ינעים את הערב גדול הזמר המזרחי

יניב בן משיח ותזמורתו

הרכב הרכיב הפא"ק
הנח"ל פ"ג המדרש "יבנה אומר"

מקום מיוחד לנשים

הכניסה מגיל 20 בלבד!

הגרלה על רכב חדש

עכשיו יש לך הזדמנות

להחזיק תורה

ואולי לזכות ברכב חדש

בית המדרש "יבנה אומר"

נותן לך אפשרות בקניית כרטיס הגרלה

להיות שותף מלא בכל פעילות המקום

עם 84 אברכים, שיעורים

ולמידה בכל שעות היממה,

ובעזרת למשפחות נזקקות.

עלות כרטיס הגרלה 100 ש"ח
קנה 2 ב-200 קבל 4 כרטיסים
בהוראת הרבנים ניתן לתרום מכספי מעשרות

03-8000770

להשתתפות
חייגו:

רח' עוזיאל 41 ב"ב